

2. Jeżeli władze wojskowe nie dostarczą środków lokomocji przewidzianych w ust. 1, osobom uprawnionym przysługuje prawo do zwrotu kosztów przewozu, które mogą obejmować również koszty przewozu osób towarzyszących choremu (lekarza, pielęgniarki, sanitariusza, członka rodziny itp.).

3. Przyznanie zwrotu kosztów przewozu chorego i osób towarzyszących następuje na wniosek lekarza wojskowego. Zasady przyznawania i wypłaty oraz wysokość tych kosztów określają przepisy wojskowe.

DZIAŁ V.

Dotarczenie środków leczniczych, materiałów opatrunkowych oraz środków pomocniczych.

R o z d z i a ł 1.

Środki lecznicze i materiały opatrunkowe.

§ 15. 1. Osobom korzystającym z leczenia określonego w dziale II przysługuje prawo do otrzymania środków leczniczych (lekarstw, surowic, szczepionek i innych) oraz materiałów opatrunkowych.

2. Środki lecznicze i materiały opatrunkowe przepisuje osobom wymienionym w ust. 1 lekarz wojskowy, który wyłącznie rozstrzyga o rodzaju środka leczniczego lub materiału opatrunkowego, jaki ma być choremu dostarczony.

§ 16. 1. Przy przepisywaniu środków leczniczych i materiałów opatrunkowych lekarz wojskowy kieruje się katalogiem materiałowym wydanym przez władze wojskowe.

2. W przypadkach wyjątkowych, uzasadnionych stanem zdrowia chorego, dopuszczalne jest zapisywanie środków leczniczych i materiałów opatrunkowych nie objętych katalogiem.

§ 17. 1. Środki lecznicze i materiały opatrunkowe wydaje się zasadniczo w jednostkach i aptekach wojskowych.

2. Sposób dostarczania środków leczniczych i materiałów opatrunkowych spoza wojskowych aptek lub zakładów określają przepisy wojskowe.

§ 18. W przypadkach pozawojskowego leczenia określonego w §§ 9—12 koszty tego leczenia obejmują również przepisane środki lecznicze i materiały opatrunkowe.

R o z d z i a ł 2.

Środki pomocnicze.

§ 19. 1. Żołnierzom zawodowym i członkom ich rodzin przysługuje prawo do otrzymania środków pomocniczych, jak: aparaty ortopedyczne, protezy dentystyczne, okulary korygujące wady wzroku itp.

2. Żołnierzom odbywającym zasadniczą służbę wojskową i ćwiczenia rezerwy oraz innym żołnierzom w czynnej służbie wojskowej może być przyznane prawo do otrzymania okularów i aparatów ortopedycznych, jeżeli ich zastosowanie jest konieczne do utrzymania zdolności do służby wojskowej. Uczniom (podchorążym) szkół kształcących na oficerów zawodowych przysługuje nadto prawo do protez dentystycznych.

3. W przypadkach uszkodzenia zdrowia w związku przyczynowym ze służbą żołnierzom wymienionym w ust. 2 przysługuje prawo do otrzymania środków pomocniczych w zakresie przewidzianym dla żołnierzy zawodowych.

4. Szczegółowy zakres uprawnień określonych w ust. 1—3 określają przepisy wojskowe.

§ 20. Przepisy § 15 ust. 2 oraz §§ 16—18 stosuje się odpowiednio.

DZIAŁ VI.

Dowody uprawniające do pomocy lekarskiej.

§ 21. 1. Podstawę do korzystania z pomocy lekarskiej w kraju przez osoby uprawnione do tej pomocy stanowią legitymacje osobiste bądź zaświadczenia wystawione przez władze wojskowe.

2. Dzieci do lat 7 korzystają z pomocy lekarskiej na podstawie zaświadczeń lub wpisów tych dzieci do legitymacji ojca lub matki.

§ 22. Niezależnie od legitymacji osobistych i zaświadczeń wymienionych w § 21 ust. 1 władze wojskowe mogą uzależnić udzielanie pomocy lekarskiej żołnierzom zawodowym i członkom ich rodzin od przedstawienia innych dokumentów określonych w przepisach wojskowych.

DZIAŁ VII.

Przepis końcowy.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *K. Rokossowski*
Marszałek Polski

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 stycznia 1951 r.

w sprawie ulg w podatku od lokali.

Na podstawie art. 40 ust. 2 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198 i z 1948 r. Nr 41, poz. 297) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ulgi podatkowe przewidziane w art. 40 ust. 1 dekretu o podatkach komunalnych stosowane będą w roku podatkowym 1950 w stosunku do lokali mieszkalnych najwyżej trzyizbowych, zajmowanych przez osoby pobierające zaopatrzenie emerytalne (ubezpieczeniowe) z funduszy publicznych i nie posiadające innych źródeł przychodów.

2. Przepis ust. 1 nie uchyla dalej idących ulg, jakie dotychczas osobom pobierającym zaopatrzenie eme-

rytalne (ubezpieczeniowe) z funduszy publicznych przyznały na rok podatkowy 1950 gminne bądź miejskie rady narodowe na podstawie art. 40 ust. 3 dekretu o podatkach komunalnych.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

Minister Finansów: w z. E. Droźniak

64

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 lutego 1951 r.

w sprawie przesunięcia terminu zgłoszenia obowiązku podatkowego w zakresie podatku dochodowego oraz uiszczenia opłat za karty rejestracyjne na rok 1951.

Na podstawie art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przesuwa się do dnia 28 lutego 1951 r. termin zgłoszenia obowiązku podatkowego w zakresie podatku dochodowego przez osoby, wymienione w § 14 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 11 stycznia 1951 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów

dekretu o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 43), oraz termin uiszczenia przez te osoby opłat za karty rejestracyjne.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. E. Droźniak

65

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 27 stycznia 1951 r.

w sprawie siedziby Sądu Powiatowego w Pyrzycach

Na podstawie art. 5 § 1 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 39, poz. 360) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sąd Powiatowy w Pyrzycach przenosi się z tymczasowej siedziby w Lipianach do stałej siedziby w Pyrzycach.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1951 r.

Minister Sprawiedliwości: H. Świętkowski

66

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SZKÓŁ WYŻSZYCH I NAUKI

z dnia 31 stycznia 1951 r.

w sprawie zmian organizacyjnych na wydziałach humanistycznych w niektórych szkołach wyższych.

Na podstawie art. 20 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się następujące katedry wraz z połączonymi z nimi zakładami naukowymi na Wydziałach Humanistycznych:

1. na Uniwersytecie Warszawskim:

- 1) zespołową katedrę historii filozofii,
- 2) zespołową katedrę historii socjologii,
- 3) katedrę historii szkolnictwa i oświaty II,
- 4) katedrę historii literatury rosyjskiej,
- 5) katedrę języka rosyjskiego;